

гелитѣ, ние не сме умни. Та, при подобнитѣ си, всинца сме умни. Какъ не! Хиляди, милиони, на и цѣли поколѣния мрави биха били готови да жертвуватъ всичкото си богатство, и всичко, което иматъ, за да придобиятъ поне единъ човѣшки прѣстъ. Ако биха се събрали хиляди мрави, тѣ не биха имали нито $\frac{1}{1000}$ отъ таланта, който единъ човѣкъ има. Азъ уподобявамъ мравитѣ на малки поточета и казвамъ: ако бихте събрали всички тия поточета и образувате една рѣка, тази рѣка не би могла да обърне нито веднѣжъ човѣшкото колело. Какво богатство има въ човѣшката душа, при това седимъ, смущавиме се, не искаме да признаемъ тази Истина. Ние сме богати и чакаме. Какво чакаме? — Да умремъ и като отидемъ на другия свѣтъ, Господъ да ни надари. Мравята като умре, пакъ си е мравя. Човѣкъ като умре, пакъ си остава човѣкъ, ангелъ не става. Той може да отиде между ангелитѣ, но ангелъ не става. И мравитѣ живѣятъ между насъ тукъ на земята, въ кжщи влизатъ, но хора не ставатъ. Азъ гледамъ, въ кжщи ми идватъ мрави, обикалятъ около сладкото, баратъ книгата; послѣ обикалятъ около смокинитѣ, баратъ ги, сподѣлятъ заедно съ мене, съ мене ядатъ, но тѣ не сж културни хора, все мрави си оставатъ. Така и ние, можемъ да отидемъ на небето, да бараме сладкото, гърнетата на ангелитѣ, но пакъ хора си оставаме. Ние правимъ толкова погрѣшки съ своето незнание!

И тѣй, отъ всинца ви се изисква вѣра!

Сега азъ се обръщамъ къмъ васъ и ви поздравявамъ съ 25 тата година. Днесъ слънцето минава въ сѣверното си полушарие. Сѣверното по-